

© Michiel Devijver

One Song

Histoire(s) du Théâtre IV
idea i direcció Miet Warlop
NTGent & Irene Wool vzw

06 i 07/04/23

Montjuïc. Sala Fabià Puigserver

l'liure

TEMPORADA 22/23

Sobre l'espectacle → 3

Sinopsi → 4

En paraules de l'equip artístic → 5

Entrevista: Miet Warlop → 6

Lletra *One Song* → 8

La premsa n'ha dit... → 10

Biografia → 11

Fitxa artística → 13

Informació pràctica → 14

Sala de premsa → 15

Torna Miet Warlop (*Mystery Magnet, After All Springville*), ara amb un concurs musical. Un ritual col·lectivitzador per deixar el passat enrere amb esperança.

***One Song* és el resultat de la pregunta “Quina és la teva història com a creadora de teatre?”, que el centre de creació NTGent ha fet a l’artista. Una coproducció amb el Teatre Lliure que conforma el capítol IV de les seves *Historie(s) du théâtre* i que va estrenar-se al festival d’Avinyó de 2022.**

© Michiel Devijver

Sinopsi

Dotze intèrprets participen en un concurs musical acompanyats d'una animadora i una comentarista. A partir d'una única cançó es formarà comunitat i ens engrescarem els uns als altres fins a l'extenuació per tal de tornar a tirar endavant? Un ritual de comiat, mort, esperança i resurrecció en el qual allò que és personal es fa col·lectiu i pot donar sentit a tota una societat, unida en la diversitat dels humans de totes les èpoques.

MÉS INFO

[www.teatrelliure.com/
ca/one-song](http://www.teatrelliure.com/ca/one-song)

En paraules de l'equip artístic

Davant nostre, un grup d'intèrprets és ara xiulat, ara aplaudit. Davant seu, un minipúblic canvia d'opinió segons les interpretacions, una animadora els continua encoratjant i un comentarista esportiu en fa una anàlisi. A semblança d'una microsocietat, els personatges de *One Song* ensenyen desitjos i frustracions, repeteixen un ritual sobre els comiats i el tornar a començar. Després de Milo Rau, Faustin Linyekula i Angélica Liddell, Miet Warlop és la quarta artista que entoma el repte proposat pel NTGent i formula una *Histoire(s) du Théâtre* com només ella sap fer-ho. Una posada en escena de les seves pròpies obsessions que ens fa sentir els defectes i els èxtasis de les nostres expectatives i ens convida a formar una comunitat. Una creació en forma de trobada que uneix present, passat i futur tenint per punt de referència un rèquiem escrit l'any 2005. Una peça eterna i repetitiva, que no s'acaba realment mai i que podem transcendir a través de l'experiència col·lectiva.

Un concert que no s'acaba mai repetint-se i reinventant-se ell mateix... Un públic dret entre l'èxtasi i l'exasperació. Un espectacle-metàfora per a una societat en miniatura però universal.

ENTREVISTA

Parlant amb Miet Warlop

Entrevista extreta del programa
de mà del Festival d'Avinyó 2022.

One Song parla d'una transformació mitjançant la repetició.

One Song és la repetició d'una única cançó. L'obra demana un moviment circular llarg, un moviment que es pot veure en totes les meves obres a diferents nivells. És un joc metafòric sobre totes les coses que vull celebrar: la vida, la pràctica artística, les reunions i trobades, el col·lectiu. Però encara que sigui la meva història personal del teatre, vull explicar-ho a través de la història del col·lectiu. Amb *One Song*, vull mostrar un grup del qual ningú s'aixeca sol. Tots els rols es comparteixen de manera justa. També és un dels motius pels quals no canto. M'estic introduint al grup de la mateixa manera que els altres. La meva feina aquests darrers anys s'ha centrat en aquest esforç col·lectiu per compartir. En moments d'alegria però també en moments de dificultat. Mitjançant l'humor i l'associació d'imatges, intento materialitzar aquestes emocions per "abstraure-les". *One Song* tracta de tot això alhora: repetició i circularitat, esperit col·lectiu, diversitat, humor i esgotament. És una transmissió d'alegria, d'escalfor, d'un plaer comú que es comparteix en el moment de l'esforç.

Pots desenvolupar la noció d'esforç, molt present i visible a l'escenari?

Tot i que l'obra utilitza les grades de l'estadi com a fons, no volia treballar amb esportistes. Els músics, per exemple, mostren el virtuosisme d'un esportista... M'interessa més la sensibilitat dels intèrprets que no pas el seu virtuosisme. Els convido a experimentar a l'escenari, a introduir un canvi en la seva pràctica. La idea és fer un gran esforç tots junts. Però aquest esforç té més a veure amb els sentits que no pas amb la tècnica. D'aquesta manera, la violinista es troba sobre una barra, com una gimnasta. Intenta trobar un nou equilibri en una situació que la treu de la seva zona de confort. El que estic intentant qüestionar és la nostra profunda necessitat

d'expressar-nos i de comunicar-nos. És una metàfora: la incertesa a què sovint ens enfrontem és un acte de (des)equilibri entre la nostra voluntat d'entendre i el nostre desig de ser entesos.

També estàs explicant una història del col·lectiu.

L'obra està ambientada en un club esportiu on un grup prepara els instruments per a un concert. Com en un gimnàs, hi ha estores per terra i una petita plataforma que fa el paper d'escultura social. D'una banda, el públic assegut fa crits d'alegria però també de desaprovació i, davant d'ells, els músics fan el concert. Entre els membres d'aquest petit públic destaca un comentarista esportiu que analitza aquest partit/concert. *One Song* explica com passa l'energia de l'un a l'altre. Tens un grup de cinc músics que creen, toquen i canten la seva cançó mentre ofereixen una actuació física; hi ha l'animadora que encoratja els músics i el locutor esportiu, però a qui ningú anima a canviar. Ella ho dona tot i no rep res a canvi. La gent de les grades són *voyeurs* que animen els atletes/artistes a anar més enllà dels seus límits i no estan mai satisfets. Són com titellaires que dicten l'esforç i els riscos que cal assumir, que arriben a experimentar moments de negativitat intensa i depressió maníaca, de vegades fins al punt de la violència, contra els qui diuen recolzar. El comentarista esportiu es converteix en portaveu de tot allò que pensem però no podem dir. Els turments del desig humà es mostren com si haguessin estat dissecats anatòmicament. L'escenari de *One Song* és com una societat en miniatura, on tots els actes i els desitjos que regeixen els principis del col·lectiu poden ser exorcitzats, fins i tot ritualitzats. El que vull és que l'energia que esclata a l'escenari transcendeixi la frontera entre l'escenari i la sala, i que el caràcter

exorcitzador de la repetició d'un gest o d'un sentiment sigui projectat i compartit entre els espectadors.

Aquest concert està format per una única cançó, que es desconstrueix des de tots els angles possibles.

Quan em demanen que produeixi la meua història del teatre, la meua resposta només pot trobar la inspiració en aquell rèquiem (*Sportband*) iniciat l'any 2005. Aquella obra s'ha convertit en "eterna" en la meua pràctica artística. Sempre hi torno, la revaloro, la transformo. El meu treball en el passat es troba amb el meu futur treball en el present de *One Song*. El moment en què la música es va convertir en part del meu treball visual va ser trencador, per a mi. Abans, les meves obres no tenien cap dimensió sonora i, de sobte, em vaig permetre acabar amb el silenci. Treballo les paraules com si fossin una escultura. La seva existència no és només horitzontal, com un discurs d'un personatge al públic; formen part d'una cançó i prenen una tercera dimensió, alhora vertical i circular. Treballo en la manera com vibren i ressonen les paraules. *One Song* és una cursa contra el temps que es veu repetint sense parar una cançó que ha compost per a l'ocasió Maarten Van Cauwenberghe. A l'escenari, es tracta de fer i refer contínuament, encara que això signifiqui arribar a un punt d'esgotament físic i moral i arriscar-se al fracàs. La idea és intentar-ho una i altra vegada, tornar a començar de manera diferent cada vegada. Com a la vida. Ja que m'he pres el temps per qüestionar la meua pròpia pràctica artística, per descomptat que tinc el meu punt de vista personal al respecte, però també tinc en compte les diferents maneres com estem vinculats. M'agrada explorar "la meua" història del teatre contrastant-la amb la que em va passar abans. Els meus projectes no existeixen en el buit, formen part d'una reacció en cadena. Exploro línies de pensament i d'acció que es compensen, i hi afegeixo noves imatges per mantenir-ho tot en moviment. Diria que sempre estic explorant la meua solitud existencial i celebro la presència de l'altre així com en ploro l'absència. Tot això col·lectivament, amb els intèrprets i el públic. Sempre.

**INFORMACIÓ
COMPLEMENTÀRIA
Lletra *One song***ORIGINAL

Run for your life
‘till you die
‘till I die
‘till we all die

Knock knock
Who’s there?
It’s your grief from the past
Not possible
For all time sake
Cause
Grief is like a rock
In your head
It’s hard it’s rough
It’s just always there
It’s salty
I can taste it on the drop
Rolling down my nose
Grief is like a block
All since then
I heat the rock
I sand the rock
I move the block
I can taste it on the drop
Rolling down my nose
Grief is like a block
In your head
It’s hard
It’s rough

Shifting shape
turning sweet
Grief becomes a grape

Shifting shape
turning sweet
Grief becomes a grape
Shifting shape
turning sweet
Grief becomes a grape

Shifting shape
turning sweet
Grief becomes a grape

At this very moment
When others are on mute
The grape will burst

Yet grief remains a fruit
Yet grief remains a fruit
Yet grief remains a fruit
Yet grief remains a fruit
Yet grief remains a fruit

All we need is
That it finds its way
Streaming down the walls
Grief is here to stay

All we need is
That it finds its way
Snap, break, crack, folds, ripples
Grief is here to stay

All we need is
That it finds its way
Grief is like a liquid
And it never goes away

All we need is
That it finds its way
The earth beneath your feet
Day after day after day after day...

TRADUCCIÓ AL CATALÀ

Corre per la vida
fins que et moris
fins que em mori
fins que ens morim tots

Toc-toc
Qui hi ha?
És el teu dol del passat
No pot ser
El de fa tant de temps
Perquè
El dol és com una roca
Dins del teu cap
És dur, és aspre
Simplement sempre és aquí
És salat
Puc tastar-lo en la gota
Que em regalima pel nas
El dol és com un bloc
I des de llavors
Escalfo la roca

Poleixo la roca
Moc el bloc
Puc tastar-lo en la gota
Que em regalima pel nas
El dol és com un bloc
Dins del teu cap
És dur
És aspre

Canvia de forma
(l) es torna dolç
El dol es torna raïm

x4

En el precís instant
Que els altres fan silenci
El raïm esclatarà
El dol encara és un fruit.
El dol encara és un fruit.
El dol encara és un fruit.
El dol encara és un fruit.
El dol encara és un fruit.

Només necessitem
Que trobi el seu camí
Lliscant per les parets
El dol és aquí per quedar-se.

Només necessitem
Que trobi el seu camí
Esmicolar, trencar, doblegar, esquerdar,
expandir-se
El dol és aquí per quedar-se.

Només necessitem
Que trobi el seu camí
El dol és com un líquid
I no se'n va mai

Només necessitem
Que trobi el seu camí
La terra sota els teus peus
Dia rere dia rere dia rere dia...

Toc-toc
Qui hi ha?
És el teu dol del passat
No pot ser
El de fa tant de temps
Perquè
El dol és com una roca
Dins del teu cap
És dur, és aspre
Simplement sempre és aquí

És salat
Puc tastar-lo en la gota
Que em regalima pel nas
El dol és com un bloc
I des de llavors
Escalfo la roca
Poleixo la roca
Moc el bloc
Puc tastar-lo en la gota
Que em regalima pel nas
El dol és com un bloc
Dins del teu cap
És dur
És aspre

Oh et penses que ets en silenci
Dins d'una bombolla
Però
Tothom al teu voltant ensuma el teu problema

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA La premsa n'ha dit...

"Un quadre frenètic... provoca una gran ovació al Festival d'Avinyó."
Andrew Todd - The Guardian, 12/07/2022

"Sorollós, absurd i molt entretingut"
Laura Cappelle, The New York Times, 14/07/2022

"Una artista fascinant que per fi rep més reconeixement."
Fabienne Darge - Le Monde, 12/07/2022

"Un crit primitiu desbordant d'entusiasme per la vida, energia i humor."
Filip Tielens - De Standaard, 11/07/2022

"One Song encanta"
Philippe Noisette, Les Echos, 12/07/2022

"Un cop de puny poderós però saludable. Dissset anys després de la performance *Sportband*, el rèquiem de Warlop per al seu germà Jasper, *One Song* ens diu que el dolor sempre es queda amb nosaltres, però també que el dolor –si el portem junts– es transforma d'íntim a universal i ens permet anar al límit del que sembla humanament possible."
Jean-Marie Wynants - Le Soir, 12/07/2022

"Un miracle que va fer despertar el festival d'Avinyó amb un trànsit reconfortant i profundament commovedor, gràcies al poder del col·lectiu."
Vincent Bouquet - Theatral Magazine, 07/2022

"Un dels 10 millors espectacles europeus del 2022."
Matt Wolf - The New York Times, 15/12/2022

© Michiel Devijver

BIOGRAFIA

Miet Warlop

idea i direcció

Torhout, 1978. Viu i treballa entre Gant, Berlín i Brussel·les. Té un màster en arts multimedials a KASK, Gant. Pel seu projecte de graduació *Huilend Hert, Aangeschoten Wild*, una "instal·lació habitada", va guanyar el Franciscus Pycke Jury Award i el premi de residència per Young Theatre Work 2004. Des de llavors, ha realitzat moltes representacions i projectes propis, i també va crear escenografies per a posades en escena de Pieter Genard, Raven Ruëll, DitoDito-Jef Lambrecht, KVS (Brussel·les), centre d'arts Vooruit (Gant) i Les Ballets C de la B (Gant). El 2006-2007 va ser artista de DE BANK al centre d'art CAMPO de Gant, on va treballar en la seva sèrie de "Propositions", anomenada *Grote Hoop / Berg*. Es va traslladar a Berlín durant tres anys per concentrar-se en el seu treball visual i preparar una nova peça anomenada *Mystery Magnet*, que es va estrenar al Kunstenfestivaldesarts de Brussel·les el 2012. *Mystery Magnet* va guanyar el premi Stückemarkt Theatertreffen al Berliner Festspiele per a noves formes de teatre i s'ha vist més de 100 vegades arreu del món. Del 2012 al 2016 va ser artista resident al Beursschouwburg de Brussel·les. Va explorar diferents formes i estètiques, tant en arts visuals com en un context teatral (Vilnius Triennial Baltic, Hebbel am Ufer Berlin, Lisson Gallery London). El 2014 va fundar la seva pròpia companyia Irene Wool i va presentar la seva primera producció, *Dragging the Bone*, una actuació en solitari en un planeta esculpit, estrenada a Beursschouwburg Brussel·les. El 2015, Art Gallery Barbican London li va demanar una actuació en el projecte Station to Station comissariat per Doug Aitken, i va obrir la seva primera exposició individual a la galeria KIOSK Ghent titulada *Crumbling Down the Circle of my Iconoclasm*. El 2016 va crear una nova gran peça per a

l'escenari, *Fruits of Labor*, una actuació de música nocturna profunda que funciona com un analgèsic per al món (estrenada al Kunstenfestivaldesarts 2016). El 2017 va mostrar algunes de les seves *Nervous Pictures* juntament amb la Trisha Brown Company i Guy de Cointet a KW - Kunstwerke Berlin, va obrir l'Institut d'Art Vooruit a Gant amb la seva monumental representació *Amusement Park* i a Brussel·les l'exposició Yves Klein a BOZAR. L'abril de 2018, Miet Warlop va estrenar *Big Bears Cry Too*, un espectacle per a totes les edats, a HETPALEIS Antwerpen. El Festival Actoral de Marsella va convidar Miet Warlop a col·laborar amb l'autor i comissari Raimundas Malasauskas per a *L'Objet des Mots*, que dóna com a resultat un nou projecte *Ghost Writer and the Broken Hand Break*, producció estrenada el 2018 a NTGent. Durant el tancament obligatori de Covid, Miet Warlop / Irene Wool va desenvolupar la idea de crear una plataforma online. Actualment s'utilitza per a la *sitcom* en línia *Slamming Doors*, un projecte que funciona com a preparació per a la representació *Histoire (s) du Théâtre 4: Slamming Doors* (NTGent, 2022). El 2021 Miet Warlop tornarà a revisar la peça de fa dotze anys *Springville* sota el nou títol *After All Springville*. Warlop commemora una de les seves obres més estimades tot barrejant un espectacle (*Springville*) i una instal·lació (*Amusement Park*) en un nou tot, i va estrenar-se en el quinzè aniversari de kc BUDA, el setembre de 2021.

Fitxa artística

IDEA I DIRECCIÓ

Miet Warlop

PERFORMERS

Simon Beeckaert
Elisabeth Klinck
Willem Lenaerts
Milan Schudel
Melvin Slabbinck
Joppe Tanghe
Karin Tanghe
Wietse Tanghe

AMB

Stanislas Bruynseels
Rint Dens
Judith Engelen
Marius Lefever
Luka Mariën
Flora Van Canneyt
Jarne Van Loon

TEXT

Miet Warlop
aconsellada per
Jeroen Olyslaegers

DRAMATÚRGIA

Giacomo Bisordi

ESPAI ESCÈNIC

Miet Warlop

VESTUARI

Carol Piron – Filles à Papa

IL·LUMINACIÓ

Dennis Diels

ESPAI SONOR

Maarten Van Cauwenberghe

SO

Bart Van Hoydonck i Raf Willems

**AJUDANT DE
DRAMATÚRGIA**

Kaatje De Geest

PRODUCCIÓ**EXECUTIVA**

Greet Prové

**PRODUCCIÓ TÈCNICA I
REGIDORIA**

Oliver Houttekiet

PRODUCCIÓ EN GIRA

Elli De Meyer

EQUIP TÈCNIC

Flup Beys, Dietrich Lerooij, Gilles
Roosen, Bart Van Hoydonck, Raf
Willems, Laurent Ysebaert i
Pieter Kinoli

CONSTRUCCIONS I**CONFECCIONS**

Tallers del NTGent

AGRAÏMENTS ESPECIALS

Kris Auman, Imran Alam,
Barbara Vackier, Jasper
Hautekiet, de familie Warlop,
Rossana Miele, Lotte Van
Craeynest, Christel Simons,
Patrick Vanderhaegen i Diana
Campbell

PRODUCCIÓ

NTGent, Miet Warlop / Irene
Wool vzw

EN COPRODUCCIÓ AMB

Festival d'Avignon, DE SINGEL
(Anvers), Tandem Scène
nationale (Arras-Douai), Théâtre
Dijon Bourgogne Centre
dramatique national, HAU
Hebbel am Ufer (Berlín), La
Comédie de Valence - Centre
dramatique national Drôme –
Ardèche i Teatre Lliure
(Barcelona)

AMB EL SUPORT DE

Govern Flamenc, La Ville de
Gand, Tax Shelter del govern
federal de Bèlgica i Frans Brood
Productions

Informació pràctica

HORARI

19.00 h

DURADA

1 h

LLOC

Sala Fabià Puigserver

IDIOMA

Cançó en anglès (text al programa de mà)

PREU

10 € - 29 €

ACCESSIBILITAT

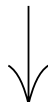
Assistència auditiva a través del mòbil

ATENCIÓ

La música de l'espectacle sona a un volum molt alt, especialment de la fila 1 a la 6. Es disposarà de taps amortidors a l'entrada de sala.

Sala de premsa

Per descarregar-se tots els materials informatius (dossiers, notes de premsa, vídeos, fotos) o tenir accés a material de referència (llistes de reproducció, etc.)

www.teatrelliure.com/ca/sala-de-premsa-one-song

CONTACTE PREMSA

Mar Solà

M. 675 449 886

premsa@teatrelliure.com

entitat concertada amb

membre de

mitos21

apropa cultura

amb la col·laboració de

mitjans patrocinadors

mitjans col·laboradors

amb el suport de

entitats col·laboradores

convenis de col·laboració amb

